

EJL KOHTUNIKE KOGU ÜLDKOOSOLEK

2014

AEG: 01. veebruaril 2014 kell 10.00 – 11.45

KOHT: Kuremaa Ujula, Kuremaa Jõgevamaal

OSALEJAD: M. Lepajõe, M. Paal, T. Reedi, A. Aasoja, K. Malts, M. Kalm, A. Sitska, K. Nuija, M. Värvi, M. Kukk, J. Lepajõe, M. Nanits, H. Rannamets, P. Kalme, A. Väravas, M. Reile, T. Pekk, K. Pöder, R. Ronimois, M. Kivilo, A. Uin, A. Treier, K. Veltbach, P. Peri, A. Liksor, K. Remmelgas, L. Rannamets, R. Rannamets, A. Parv ja R. Solnask [30 liiget]

PÄEVAKORD:

1. Koosoleku avamine, päevakorra tutvustamine
2. Kohtunike kogu juhatuse hooaja 2013 tegevusaruande ettekanne
3. Juhatuse tegevusele hinnangu andmine
4. Jooksvad küsimused ja probleemitõstatused

KOOSOLEKU KULG JA OTSUSED:

1. EJL kohtunike kogu juhatuse esimees ja koosoleku juhataja R. Solnask avas koosoleku, tänas kokkutulnuid ja tutvustas päevakorda.

2. Juhatuse esimees kandis ette 2013.a. kohtunike kogu juhatuse **tegevusaruande**. Kohtunike kogu juhatus antud koosseisus alustab käesoleva hooajaga oma viimast tegevusaastat. Ta tunnistas juhatuse töö möödunud aruandeperioodil edukaks, millele aitasid edukalt kaasa paljud aktiivsed kohtunikud. Valtus toimunud üldkoosolekul juhatusele püstitatud ülesanded said täidetud. Kõiki EJL kalendrivoistlusi teenindasid EJL kohtunikud, peakohtuniku aruanded laekusid kahe erandiga õigeaegselt ning kohtunikud osalesid EJL kohtunike koolitustel, mitmetel tasemeeksamil ja juhatuse liikmed võistlusreglemendi aruteludel.

3. Juhatuse tegevusele hinnangu andmine. M. Lepajõe tegi ettepaneku hinnata juhatuse töö hindega „hea“. Ta põhjendas oma ettepanekut sellega, et näeb alaliidu juhatuse liikmena kohtunike tegemisi juhatuse positsioonilt vaadatuna ning võib kinnitada, et tegemist on tugevaima lüliga alaliidus, kes teeb teiste kogudega tõhusalt koostööd, ja kindlasti ka parima üksusega omasuguste seas isegi Skandinaavia- ja Balti riikide mastaabis. A. Aasoja tähendas, et kohtunike juhatuse liikmed on ise väga aktiivsed võistlustel osalema.

Otsus: Üldkoosolek hindas kohtunike kogu juhatuse tegevuse „heaks“.

4. Jooksvad küsimused ja probleemitõstatused.

M. Kivilo tõstatas seiga, et kuigi meil on tänu fotofinishi olemasolule sügavalt elektrooniline kõrgtase, peaks kohtunikud suutma võistlejate paremusjärjestuse välja võtma ka visuaalselt paberil jäädvustatuna. Nt Tour of Estonia ja Filtri Maanteekarikasarja mõnel etapil on ta pidanud ootama parimate selgumist hulk minuteid. M. Lepajõe vastus: korraldaja kutsub võistlustele piiratud arvu kohtunikke, mistõttu finishit kirjutab üles tihtilugu vaid 1 kohtunik, kusjuures täpse finishi ülestähendamiseks peaks olema 3 kohtunikku. K. Veltbach lisas, et olukorra parandamiseks peavad kohtunikud trassil parema tulemuse saamiseks tõhusamat tööd tegema ja grupid üles kirjutama. R. Solnask: (finishi)kohtunik ei sõanda pelgalt 1 inimese poolt visuaalis nähtut lõpliku tõena võtta ja ootab ära ikkagi tõestusmaterjali filmilindilt, kuigi ka sellega on vähemalt 1 kord „alt mindud“. Seda enam on tähtis ära oodata ametlik paremusjärjestus.

R. Solnask juhtis kohalviibijate tähelepanu asjaolule, et juba 2. aastat kehtiv EJL sekretariaadi-poolne võistluste kategooriate kinnitamise põhimõte, kus kõrgema kategooria võistlus on registreerijale „odavam“, peab kohtunikke mobiliseerima suunas, et võistluste kvaliteet oleks tagatud kategooriale „väärilise“ turvalisuse ja auhinnalauaga ning piisava arvu kohtunikega. M. Lepajõe lisas, et alates 2015.aastast rakendub antud kitsaskoha vältimiseks suure tõenäosusega sootuks uus registreerimise põhimõte e ühtne registreerimistasu.

T. Reedi: kas on olemas miinimumnõuded võistluste korraldamiseks? Kas fotofinish peab 1. ja 2. kat. võistlustel tingimata olema?

R. Solnask: kohtunikud on 2013.a. lõpul välja töötanud eelnõu erinevate ratta-alade võistlusteks optimaalse kohtunikega kaetuse normid. Vajalik dokument võistluste korraldajale. Selle dokumendi tahame lähiajal EJL juhatuses kinnitada. M. Lepajõe: võistluste reglement sätestab täpselt, missugustel võistlustel on kohustuslik kasutada fotofinishit, kuid olenevalt võistluste iseloomust, võib peakohtunik rakendada muid variante. R.

Rannamets: Kasutasin 2013.a. noorte ja seeniorite EMV-tel Nelsoni pakutavat elektroonset ajavõttu (mis ei kvalifitseeru fotofinishina) ja jäin tulemusega rahule. Seda võimaldas raja profiil ja korraldaja säästis sellega oluliselt raha.

M. Reile: EJL kalendrivoistlustel võiks temposõidu registreerimistasu olla väiksem. Vastus: See on võistlusreglemendi teema ja saab tulla arutelule uue hooaja reglemendi kokkuseadmisel.

T. Reedi: miks peab võistlus üldse olema EJL kalendris, sest suhteliselt kõrge registreerimistasu teeb korraldaja pingutused majanduslikult mõttetuks. M. Lepajõe: rahvaspordisarjad ei pea võistluskalendris olema.

R. Solnask: informatsiooniks kohtunikele – kiibiga ajavõtusüsteemid täiustuvad pidevalt ja seda peavad ka kohtunikud teadma. ChampionChip võttis eelmisel aastal kasutusele uuenenud kiibisüsteemi, kus uuendus hõlmab nii kiibi paigutust kui ilmselt ka kvaliteeti. Kiip asetseb numbrimärgi tagaküljel ja võistleja ei pea seda võistluste järel korraldajale tagastama. Praktika on näidanud, et süsteemi töökindlus ja tulemuste õigsus on varasemaga võrreldes parem, mis vähendab koormust kohtunikele. Seda süsteemi kasutati Tartu Rattarallil 300-l võistlejal ja Tartu Rattamaratonil kõikidel osavõtjatel. Peab siiski silmas pidama, et eliitratturite kohtade väljaselgitamisel on kiibisüsteemil vaid abistav roll ja ametlike tulemuste saamiseks lähtuvad kohtunikud ikkagi fotofinishist või visuaalsest pildist lõpujoonel.

R. Solnask: kohtunike riietuse täiustamiset. Eelmisel aastal soetatud päevasärkidele lisaks on kohtunike kogu juhatusel ettepanek hankida käesoleval aastal tuulepluus, pintsak või fliis. Eelistus on tuulepluusil. Juhatus tegeleb sellega edasi ja varsti annab teada võimalikest valikutest.

M. Värv: mis seisukoht on kohtunike kogul maanteesõiduvõistlustel ratastel ketaspidurite kasutamise osas? Kas EMV-tel võib neid kasutada? M. Lepajõe: EMV-tel ei tohi kasutada, rahvaspordiüritustel küll. Võib täheldada tendentsi nende kasutamise lubamise suunas, kuid testimiste periood praegu veel vältab ning lõplikku otsust pole UCI-lt tulnud.

A. Väravas: demonstreeris näidisenäidise suunamärki Viljandi rattamaratonilt, milleks oli sinisel taustal valge nool. Tema küsimused: 1) kas pole võimalik korraldada õigete mõõtmete ja värvidega rajamärgistustahvlite valmistamist? ja 2) kuidas saame võistluste korraldajaid tootma määrustele vastavaid numbrimärke, sest isegi fotofinish ei suuda mõnikord tuvastada numbrimärgil kujutatut, ammuugi siis inimsilm sekundi murdosa vältel. R. Solnask: meie otsusest pole antud juhul suurt kasu, sest nende kümnete kalendrivoistluste korraldajateni see ühekordne dokument kindlasti ei jõua. Neid mõõtusid, värve ja paigutusi sätestavad UCI määrustikud. M. Lepajõe ettepanek: Ants võiks nende selgitustega korraldajate kogu koosolekul esineda. Kuna peakohtunik peab korraldajaga võistluste eelselt niikuinii suhtlema, siis olgu ka see teema aruteluks. M. Kivilo ettepanek: kui teema nii akuutne on, esitage see järgmise aasta reglemendis sätestamiseks. Samas temalt küsimus: kas peakohtunik või nendel puhkudel ka võistluse ära jätta? M. Lepajõe: Jah, kuid üldjuhul ei jäta. On ka, kuid mõjutamise vahendeid nagu rahaline karistamine või järgmiseks aastaks võistluste kategooria alandamine.

M. Reile: kui võistlussarjast rääkida, siis on tal ettepanek kinnitada sarjale üks peakohtunik mitmeks aastaks. M. Lepajõe: mõistlik on ikkagi ühe peakohtuniku kinnitamine üheks võistlushooajaks, aastate lõikes on otstarbekas kasutada rotatsiooni.

Koosoleku lõppedes kutsus R. Solnask kohalolijaid üles tegema oma ettepanekuid päeva lõpule planeeritud ajal konkreetsetel võistlustel kohtunikuna osalemiseks.

Protkollisid M. Paal ja R. Solnask